

קוֹנְקוֹרְדַּנְצִיָּה חֲדָשָׁה

לְתוֹרָה, נְבִיאִים וּכְתוּבִים

אוֹצֵר לְשׁוֹן הַמִּקְרָא - עִבְרִית וְאַרְמִית,

שְׁרָשִׁים, מְלִים, שְׁמוֹת פְּרָטִיִּים,

צְרוּפִים וְנִרְדָּפִים

בְּעִרְכָּת

אַבְרָהָם אֶבְרָם-שׁוֹשָׁן

הַמְלֹחַ הַחֲדָשׁ

מן ההקדמה למהדורה הראשונה

הקונקורדנציה לתנ"ך היא עדיין בחזקת "ספר הקתום" לרוב הציבור, לשאינם מומחים בתחום חקר התנ"ך והלשון. דומה, כי אפילו השם הלועזי "קונקורדנציה", הקשה במקצת להגייה לדובר העברי, מרתיע כלשהו. מי שנודמנה לידו באקראי קונקורדנציה קלאסית, עלול "להיבהל" מגודלה ומכובדה, משפע עמודיה מרובעי-הטורים, הזרועים שורות צפופות של אותיות ועירות שאין להן סוף... וגם אם יתגבר וינסה לדפדף בה כדי לחפש מלה, שם או פועל – הריהו עלול להיתקל בקשיים לא מועטים, ודפדף, ורגו – ואין נחת...

אכן, המשכיל העממי, אוהב התנ"ך, די לו לכאורה במילון העברי: אם יתקל בשאלה לשונית, ילך אצלו ואף ימצא בו תשובה, כללית או מפורטת יותר – וקונקורדנציה למה לו? וכך נשארה עד היום הקונקורדנציה לתנ"ך נחלתם הבלעדית כמעט של "יחידי סגולה", מומחים בתנ"ך ובלשון, חוקרים ופרשנים, כאשר אמנם הייתה במשך דורות רבים בישראל ובעמים.

והרי לאמיתו של דבר, הקונקורדנציה לתנ"ך עשויה להיות כלי מחזיק ברכה וספר-עזר לכל אדם בישראל, המתעניין בכתיב-הקודש שלנו. שכן הקונקורדנציה היא הרבה יותר ממילון: המילון עיקר תפקידו לתת הגדרות שונות וכלליות לכל מלה, ופה ושם יביא כאסמכתה להגדרת מלה גם מובאה אחת או שתיים מן המקרא – ואילו הקונקורדנציה לתנ"ך מגישה לקורא לא רק את משמעה של המלה ואת מקומה המדויק בתנ"ך, אלא את כל המקומות בתורה, בנביאים ובכתובים, שמהם זו מצויה בהם בפסוקים השונים, על כל צירופיה והקשריה, צורותיה התקניות והחורגות, נטיותיה וכתיבה, ניקודה במחובר ובהפסק – הכול בתחום המסורה שבמקרא. וכך עשויה הקונקורדנציה לפתוח פתח לכל מי שהתנ"ך ולשונו קרובים ללבו – להכרת הלשון המקראית במקורה וחיי הרוח בתקופת המקרא.

במה דברים אמורים – אם תמצא דרך לשנות את פניה "חמורי הסבר" של הקונקורדנציה, לפשט את מסגרותיה ולהתאימה יותר לצרכיו ולטעמו של הקורא בן-ימינו, כדי שיוכל להלך בבטחה בשביליה וליהנות בלא מאמץ מטובה.

מטרה עיקרית זו היתה לעיני עורך "הקונקורדנציה החדשה" המוגשת בזה לקורא, לאורה נערכה ונקבעה מתכונתה.

